

Ovikello soi toisen kerran aika pysähtyy kuin seinään laukauksia pimeässä mustaa sataa
kynnysmatolle avaanko vai en avain kiertyy lukossa tunne hengityksen kasvoillani portaat
avautuvat helvettiin näen seinällä varjokuvan sakset leikaavat sen irti minusta olen kahden
vaiheilla käytäntö jalkoja vai käsiä päätän kuitenkin haihtua Herään yltäpäältä hikisenä sanat
tarttuvat kurkkuun Ensimmäinen ajatus miksi teen niin paljon virheitä en saa ajatuksia runoon
niin kuin haluaisin minkä elämän todella haluaisin miksi kaikki menee päin helvettiä vaikka
yritän olla hyvä ihminen kivet vierivät ylitseni